

صبر

حضرت بهاء الله

اصلي فارسی

لوح رقم (109) امر و خلق - جلد 3

۱۰۹ - صبر

و نیز از حضرت بهاء الله در سوره ایوب است قوله جلّ و علا : وانتم یا ملاً البیان فاصبروا فی ایام الفانیة و لا تجزعوا عما فات عنکم من زخارف الدنیة و لا تفزعوا عن شدائد الامور الّتی كانت فی صحائف القدرة مقدوراً ثمّ اعملوا بانّ قدر لكل الحسنات فی کتاب جزاً محدواً الا الصبر و هذا ما قضی حکمه علی محمد رسول الله من قبل و انما یوفی جزاء الصابین اجرهم بغير حساب و كذلك نزل روح الامین علی قلب محمد عربیاً و كذلك نزل فی کلّ الالواح ما قدر للصّابین فی کتب عزّ بدیعاً ثمّ اعلموا بانّ الله جعل الصبر قیص المرسلین بحیث ما بعث من نبی و لا من رسول الا و قد زین الله هیکله برداء الصبر لیصبر فی امر الله و بذلك اخذ الله العهد عن کلّ نبیّ مرسولاً و ینبغی للصّابین فی اول الامر بان یصبر فی نفسه بحیث یمسک نفسه عن البغی و الفحشاء و الشّهوات و عن کلّ ما انهاء الله فی کتاب لیکون فی الالواح باسم الصّابین مکتوباً ثمّ یصبر فی البلاء فیما نزل علیه فی سبیل بارئه و لا یضطرب عن هبوب الاریاح البغضاء و تموج البحر القدر فی جبروت الامضاء و یکون فی دین الله مستقیماً .

و در لوحی است قوله الاعلی : پس در هیچ وقت و احوال از نزول بلایا و محن محزون نباید بود و از ظهورات قضاء و رزایا مهموم و مغموم نشاید شد بلکه بعروة الوثقی صبر باید تمسک جست و به حبل محکم اصطبار تشبث نمود زیرا اجر و ثواب هر حسنه را پروردگار به اندازه و حساب قرار فرموده مگر صبر را که میفرماید انما یوفی الصّابین اجرهم بغير حساب .

ORIGINAL